

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

VIII. Literæ jam editæ adversus Confessarios exquirentes a Pœnitentibus
complicum nomina confirmatur; & pœnæ in delinquentes statuuntur, cum
præfinitione Ordinis procedendi in hujusmodi Causis. 2. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

& laudabile pastoralis sollicitudinis, ac vigilantia officium, quo supplex ab eadem Apostolica Sede consultata petis, quibus instructus in commissa Tibi istius Diocesis administrationis Te pro munere Fraternitati Tuae inuncto provide sapienterque cum aeterna Christifidelium salute gerere debeas. Reperiri siquidem, ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum refers, quamplurimos in ipsa Diocesi Tuae Regulares Viros, qui habitu, & super habitu Mozettam induti extra Claustra in Saecularium Hominum domibus degentes, ad Terram colendam, saecularia negotia obbundam, ac mercaturam faciendam incumbunt; adeoque mores a Religiosa vita longe alienos pravosque non sine bonorum offensione, ac scandalo praeseferunt. Alios praeter ea significas Regulares Viros esse, qui ex uno ad alterum Religiosum Ordinem se Apostolica auctoritate translatos fuisse asserunt; atque adeo in hoc altero Ordine constituti, facultatem licentiamque sibi inesse faciant, qua sibi liceat extra Claustra itidem commorari, agriculturam pariter exercere, & mercaturae operam navare. Nos itaque Fraternitati Tuae in memoriam revocamus, omnes & singulos Regulares Episcopo in Civilibus subiectos esse, eisdemque Religiosos, cujusvis Ordinis, & Instituti sint, extra Claustra degentes, & delinquentes subiectos esse Ordinario Loci, uti Sedis Apostolicae Delegato, qui eos visitare, punire, & corrigere potest, uti conceptis verbis statutum est a Concilio Tridentino sess. 4. cap. 3. de reformatione. Praeterea laudatum Concilium Tridentinum sess. 14. de Reformatione cap. 11., quoad translatos statuit, ac praescribit, ut quilibet translatus in Ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in Claustro perpetuo maneat. Unde fit, ut super quolibet translatorum hujusmodi extra Claustra commorante, ac degente Antistes loci Ordinarius vigore memorati Decreti Concilii Tridentini sess. 6. cap. 3. de Reformatione, omnem habeat jurisdictionem, illamque libere, & licite exercere possit, & valeat. Quo autem pacto Te cum translatis quibuscumque sibi Apostolica auctoritate, ut extra Claustra libere vivant, indultum fuisse asserentibus agere oporteat, certiore facimus, nemini juxta ordinatas, statutasque regulas ex una ad aliam Religionem, nisi in illa, ad quam quemvis transferri contigerit, vigeat Claustralis, ac Regularis observantia, & quae non sit hospitalaria, aut militaris, transitum impetiri. Quod si vero aliquando audieris cum aliquo Religioso Viro ab Apostolica hac Sancta Sede benignè dispensatum fuisse, ut vel in habitu Sacerdotis Saecularis permanere, vel ad aliam Religionem, in qua Claustralis, & Regularis observantia non vigeat, transire posset, Te doctum volumus, id sane perraro, & gravissimis, rationalibusque de causis fieri: Hisce demum ita expositis, cum ad Fraternitatem Tuam relatum fuerit, esse ac reperiri quemlibet Religiosum Virum, qui se Indulto quocumque hujusmodi donatum uti, frui, ac gaudere contendat, eundem opus est, ut ad tale Indultum Tibi ostendendum primum, etiam adhibita vi, compellas, atque insimul, postquam illud perlegeris, diligenter expendas causas in ipso Indulto contentas & expressas, verè ne, an falsa sint. Quod si illud Indultum commonstrare, & tradere detrectaverit, adversus ipsum, juris ordine servato, statim procedas juxta facultatem Tibi attributam in suprascripto Tridentinae Synodi cap. 3. sess. 6. de reformatione. Et si Indulti causas minime veras esse compereris, ne dubites super ejus subreptione, seu obreptione pro-

nuntiare, & adversus Religiosum procedere extra Claustra sine facultate degentem. Ceterum Fraternitati Tuae persuasum esse optamus, Nos nunquam passuros esse, ut quaecumque Apostolicae nostrae caritatis supremaeque auctoritatis ad oves Tibi creditas, de quibus districta a Te non minus Nobis, quam Pastorum Principi JESU CHRISTO Aeterno Judici ratio reddenda est, saluberrimè pascendas regendasque conducentia exoraveris, officia a Fraternitate Tua desiderentur. Interim Fraternitati Tuae Apostolicam Benedictionem paramanter elargimur.

Datum in Arce Gaudulphi Albanen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die XXVII. Maji MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.
Cajetanus Amatus.

Dat. die 27. Maii 1746.

Nonnulli Regulares se extra Claustra degere possent.

Alii, ad alium Ordinem translatos se esse ex Indulto Apostolico assererent.

Pontifex refert Regulares tam in Civilibus, quam extra Claustra degentes Ordinario subiectos esse.

Unde ipsum Ordinarium eos corrigere debere.

Circa praetensos translatos refert ad quos Ordines solet Sancta Sedes translationes concedere.

Et tradit formam contra ipsos praetensos translatos procedendi.

Litterae jam editae adversus Confessarios exquirentes a Penitentibus complicum nomina, confirmantur; & poenae in delinquentes statuuntur, cum praefinitione Ordinis procedendi in hujusmodi Causis.

VIII.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

UBI primum de perversa quadam, & absurda praxi in Sacramento Penitentiae administrando apud nonnullos Confessarios in Portugallia, & Algarbiorum Regnis introduci coepit, non sine animi Nostri dolore, nuntium accepimus non levi aliquo incertoque rumore ad Nos perlatum, sed ita gravibus, solidisque fundamentis innixum, ut prudentem omnino fidem de periculi cum veritate, tum magnitudine facerent; praemittere non potuimus, quin continuo datis ad Venerabiles Fratres eorundem Regnorum, ac Ditionum Archiepiscopos, & Episcopos Apostolicis Nostri Literis, remedium nascenti malo quam promptissime adhiberemus. Earum vero Literarum die septima mensis Julii superioris anni millesimi septingentesimi quadragesimi quinti editarum, quas praesenti huic nostrae Constitutioni inferendas existimamus, hic tenor erat:

Delatus alius in Sacramento Penitentiae abusus.

Litteris Sanctissimi Domini, quae hic inferuntur, reprobandus fuerat.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Suprema omnium Ecclesiarum sollicitudo, & Divina JESU CHRISTI omnium Pastorum Principis, cujus vires planè immerentes gerimus, charitas assidue urget Nos, ut pro commissa divinitus imbecillitati Nostra universi Dominici gregis curam semper advigilantes, periculis animarum, sibi forte superimpenderint, per omnes Christiani Orbis Populos, ac Nationes opportunè, quantum cum Domino possumus, occurramus; atque iis praecipue Regnis, & Locis peculiari quodam Apostolicae Nostrae charitatis studio, auctoritatisque providentia consulamus, in quibus, cum Fides, Religio, Pietas quammaxime florent, callidus humani generis hostis nocere Fidelibus dum aperto bello desperat, per insidias molitur, in Angelum scilicet sese lucis transfigurans, & ementia boni specie incautus illudens; quae ex arte non minora saepe animarum detrimenta, quam ex aggressionem manifestat, esse proventura nequissimus veterator confidit. In harum autem fraudum numero computamus, quod in florentissimis Portugallia, & Algarbiorum Regnis, & Ditionibus, quibus vos Antistites summam cum Sacerdotalis virtutis vestra commendatione praesidetis, & quibus pro singulari erga Catholicam Ecclesiam, atque Apostolicam hanc

Relati abusus expositio.

Sanctam Sedem observantia merita debentur laudes, nuper evenisse non sine ingenti animi nostri dolore cognovimus. Pervenit enim haud ita pridem ad aures Nostras, nonnullos istarum partium Confessarios saltem zeli imagine seduci se passos, sed a zelo secundum scientiam longe aberrantes, perverfam quamdam, & perniciosam praxim in audientis Christifidelium confessionibus, & in saluberrimo Poenitentiae Sacramento administrando, invohere atque introducere cepisse; ut videlicet, si forte in poenitentes incidissent socium criminis habentes, ab iisdem poenitentibus socii hujusmodi, seu complicitis nomen passim exquirerent; atque ad illud sibi revelandum non inducere modo suadendo conarentur; sed, quod detestabilius est, denuntiata quoque, nisi revelarent, absolutionis sacramentalis negatione, prorsus adigerent, atque compellerent; immo etiam complicitis ejusdem nendum nomen, sed habitationis insuper locum, sibi exigerent designari. Quam illi quidem intolerandam imprudentiam tum procurandae complicitis correctionis, aliorumque bonorum colligendorum specioso praetextu colorare, tum emendicatis quibusdam Doctorum opinionibus defendere non dubitarent; cum revera opiniones hujusmodi vel falsas, & erroneas sequendo, vel veras, & sanas male applicando, perniciem tam suis, quam poenitentium animabus consciscerent, ac sese praeterea plurimum gravium damnorum, qua inde facile consecutura fore praevidere debuerant, reos coram Deo aeterno Judice constituerent. Et verò jam secuta fuisse multa ejusmodi damna infelici experientia comperitum est: Nec fieri potuit quin ea de causa & obloquutiones, & scandala, & non Ministrorum tantum, sed sacri etiam ipsius ministerii odium, & animorum ingens conturbatio in Populo fidei exorta sint. Tristia Nos haec nuntia cum accepimus, simul audivimus, contra exitialem hujusmodi abusum protinus iustam indignatione pro munere suo commotos fuisse dilectos Filios Nostros Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Nunum a Cunha in iisdem Portugallia, & Algarbiorum Regnis Generalem Inquisitorem, & Thomam de Almeyda Patriarcham Lissabonensem; atque utrumque sollicitè gliscienti malo compesendo, atque eradicando adlaborasse. Nos autem, ne in tam gravi animarum discrimine ullè ex parte Apostolico Nostro Ministerio desse videamur, neve mentem hac super re Nostram apud Vos obscuram, & ambiguam esse sinamus; Nostrum Vobis esse volumus, memoratam superius praxim penitus reprobendam esse, eamdemque a Nobis per presentes Nostras in forma Brevis Literas reprobari, atque damnari, tamquam scandalosam, & perniciosam, ac tam fame proximorum, quam ipsi etiam Sacramento injuriosam, tendentemque ad sacrosancti sigilli sacramentalis violationem, atque ab ejusdem Poenitentiae Sacramenti tanopere proficuo, & necessario usu Fideles abalienantem. Eapropter, Venerabiles Fratres, quamquam de pastoralis vestrae vigilantia nihil est, quod dubitemus; Supremi tamen Officii quoque Nostri esse censemus, alacritatem ipsam vestram hac mentis Nostrae aperta significatione, & Apostolicis insuper hortationibus nostris intentius acvere, & excitare, ut pro se quisque vestrum opportunioribus, quascumque prudentia suggererit, iniis rationibus, & efficacioribus quibusque juris remediis, quoad opus fuerit, contra delinquentes Ministros adhibitis, noxiam hujusmodi novitatem stvenè insectemini, ac penè nascentem opprimatis, neque patiamini traditis cura vestra ovibus ibi offendiculum parari, ubi salus a Christo posita est, ab eoque divinae misericordiae fonte illas averti, ac deterveri, ad quem ab eodem Redemptore Nostro ad abluendas, dealbandasque in sanguine suo animas amanissime invitantur. Interea, dum a zelo vestro, ac prudentia luculentiora Nobis certò pollicemur vestrae pietatis, & observantiae argumenta, Apostolicam Benedictionem cum uberrimam caelestium charismatum copia conjunctam Vobis, Venerabiles Fratres, ex animo impertimur.

Volumus autem, ut praesentium transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, qua praesentibus adhibetur, & adhiberi possit, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vij. mensis Junii MDCCXLVI. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Cajetanus Amatus.

Has porrò Nos Literas in forma Brevis tunc datas iterum praesentibus Nostri confirmamus, & roboramus, easque ab omnibus, & singulis fideliter, exactèque observari injungimus, atque praecipimus.

Statuentes insuper, ac decernentes, ut quicumque cujusvis status, gradus, conditionis, dignitatis, & ordinis, etiam speciali, & individua, ad effectum, ut hae Nostris praesentibus comprehendantur, mentione & expressione digni, ausus in posterum fuerit docere licitam esse hujusmodi praxim, prout ea in relato Nostro Brevi exponitur, ac reprobatum; vel scribere, aut loqui praesumpserit in ejusdem damnatae praxis defensionem; vel ea, quae in dicto Brevi contra eandem praxim decreta sunt, impugnare, aut in alienos sensus temerè detorquere, seu interpretari; incidat ipso facto in excommunicationem, a qua non possit, praeterquam in articulo mortis, ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, vel auctoritate susulto, nisi a Nobis, vel a pro tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

Et quia non modo cavendum est, ut, quae sunt a Nobis in praesentibus Literis decreta, ab omni impugnatione, contradictione, pravaque interpretatione salva sint, & immunia; verum etiam ne quis in Sacramenti Poenitentiae administratione ab eorum omnimoda observantia unquam recedat; idcirco omnibus & singulis Confessariis utriusque Cleri tam Sacularis, quam Regularis, quantumvis exempti, & quacumque speciali, & expressa mentione alias fortasse nominandi, graviter & districte, Divini interminatione iudicis, atque in virtute sanctae obedientiae, prohibemus, ne, conformiter ad praedictam reprobam praxim, poenitentes, qui peccatum, seu crimen aliquod, cuius socium, aut socios habuerint, ipsis in Tribunali Poenitentiae confiteantur, interrogare praesumant, de nomine focii, seu complicitis, loco habitacionis, vel aliis hujusmodi adjunctis, sive circumstantiis, expressionem magisque individuum ejusdem complicitis manifestationem concernentibus; eidem poenitenti, si manifestare renuerit, sacramentalem absolutionem denegando; alioquin noverit sese, ultra peccati lethalis incursum, suspensioni ab officio audiendarum confessionum, aliisque etiam gravioribus poenis fore subjiciendum.

Praeterea quoniam contra damnatum hujusmodi exitialem abusum, ne cum animarum pernicie radices agat, necesse ducimus modum, ac formam etiam in foro externo procedendi, & ultrices adversus reos poenas imponendi, statuere, atque ordinare; omnesque super hoc exorturas, vel etiam jam exortas disensiones componere, & penitus amputare; volumus, decernimus, ac declaramus, quod docentes, ut supra, licitam esse praxim a Nobis jam reprobam, vel in ejusdem praxis defensionem scribentes, aut loquentes, vel ejusdem reprobationem in memorato Nostro Brevi contentam impugnantem, aut perversè interpretantes, in Officio Sanctae Inquisitionis praedictorum Regnorum, atque Ditionum severè puniantur, & contra eos, & eorum quemlibet in eodem Officio

Scandala inde exorta.

Item Cardinalium Inquisitoris, & Patriarchae sollicitudines.

Pontifex damnat relata praxim.

Episcoporum diligentiam contra eam excitat.

Confirmatio earundem Literarum.

Et poena in docentes, contradi-centes, male interpretantes.

Et in Confessariis.

Ordo procedendi contra delinquentes.

Tam docentes, contradi-centes, male interpretantes,

Quam Confessarii contrahentes cum suspitione pravi dogmatis.

In Officio Inquisitionis iudicandi, & puniendi.

Et eidem a scientibus denunciandi.

Confessarii vero contrahentes abfque dicta suspitione iudicandi & puniendi erunt ab Ordinariis.

cio procedatur, non minus, ac contra illos ibidem procedi solet, qui asserunt, tradunt, tidentur opiniones scandalosas, perniciosas, & uti tales a Sede Apostolica reiectas, & condemnatas.

Similiter in eodem Officio procedendum erit, & procedi volumus, ac statuimus contra Confessarios quoque, ut supra, delinquentes, ac de nomine complicitis poenitentem interrogantes, eidemque poenitenti, nisi illud sibi manifestet, abolitionem denegantes: Dummodo tamen huiusmodi interrogandi, ac denegandi actus talibus circumstantiis conjunctus sit, ac conuersus, quae sic agentem Confessarium de adhesionem ad praedictam reprobam praxim, tamquam ad licitam, vel alio quouis modo de prava credulitate suspectum reddant.

Itaque contra praedictos omnes, & singulos Delinquentes tam saeculares, quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicae immediatè subiectorum Ordinum, Institutuum, Societatum, & Congregationum Regulares, cuiuscumque dignitatis, ac praeminentiae, aut quouis privilegio muniti existant, & quorum specialis, & nominatim mentio facienda sit, praedictorum Regiorum, ac Ditionum Inquisitores, potestate a Nobis tradita, & quatenus opus sit, praesentium tenore de novo concessa, prout in causis Fidei, iuxta Sacrorum Canonum formam, nec non Sancti Officii Inquisitionis huiusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta, diligenter inquireant, & praecedant, & quos in aliquo ex eiusmodi excessibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspensionis ab officio confessiones audiendi, vel etiam ab executione Ordinum, privationis Beneficiorum, Dignitatum, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, nec non vocis activae ac passivae, si Regulares fuerint, aliasque poenas decernant; omnes etiam, vel earum tantum aliquas, in perpetuum, vel ad tempus infligendo.

Quicumque vero alium quemlibet aliquo ex supradictis modis deliquisse cognoverit, eum, intra terminum dierum, in Edictis Sancti Officii eiusmodi Inquisitionis praegi solitum, eidem Sancto Officio denunciare teneatur: alioquin poenas non denunciatis per eadem Edicta infligi consuetas incurrant. Veruntamen ab huiusmodi opere denunciandi iustis de causis exempti volumus, & eximimus personam ipsam poenitentem dumtaxat in causa propria, idest in casu, quod suum peccatum committens, a Confessario adigatur ad sibi manifestandum nomen complicitis in eodem peccato: tunc enim poenitentem huiusmodi ab obligatione eundem Confessarium denunciandi liberamus. Sed quando aliunde, quam ex propria, ut dictum est, confessione, noverit Confessarium aliquo ex superius enumeratis, & Sancto Officio denunciandis modis deliquisse, tunc eum & ipse denunciare ex ista aliunde habita notitia teneatur.

Quod si Confessarii de complicitis nomine perperam interrogantis, abolitionemque, ni sibi detegatur, denegantis actum contingat eiusmodi esse, ut, quamvis imprudens, & malus, simplex tamen quidam, & nudus actus fuerit, idest iis circumstantiis desertus, quae de prava crudelitate, vel de mala adhesionem ad praxim in saepe dicto Nostro Breui reprobam, tamquam ad licitam, eundem Confessarium suspectum reddant; tunc istiusmodi delictum, neque denunciationis oneri, neque Sancti Officii praedicti conuentioni subiectum erit; sed de illo cognoscere, atque in delinquentem Confessarium, per suspensionem ab audiendis confessionibus, vel alias canonicas, & legitimas poenas pro delicti modo animadvertere, ad locorum Ordinarios in sua cuiusque Dioecesi omnino spectabit.

His igitur circa ordinem, formam, modumque contra eiusmodi delinquentes procedendi, ut praefertur, constitutis, ac suis unicuique Iudici Ecclesiastico iuribus assignatis, & distributis; hanc Nos deinceps regulam ab omnibus observari, ac custodiri volumus, & mandamus, si quando talia delicta deprehendi contigerit; quae tamen haud unquam posthac eventura in Domino confidimus, accedente insuper praecleara inclytæ Lusitanæ Nationis universis erga Sedem Apostolicam observantia, & obedientia, nec non eximia tum istius Sanctæ Inquisitionis Officii, tum cuiusque loci Ordinariorum nunquam desutura vigilantia. Quapropter quaecumque aliter, quam praesentibus Nostri decrevimus & constituimus, sive in Edictis praefati Officii Inquisitionis, sive in quibuslibet quorumvis Ordinariorum Mandatis, aut Pastoralibus Literis, vel Decretis antehac statuta prodierint, ea Nos, quoniam post Apostolicam hanc a Nobis propositam agendi, seu iudicandi normam minus necessaria fore censemus, desinere iam, & cessare, ac, veluti nunquam emanassent, omnem obligandi vim amittere, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine declaramus, statuimus, atque sancimus.

Decernentes easdem praesentatas, nec non praesentes nostras Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque cuiusvis status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione digni, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocari, citari, & audiri, neque causa, propter quas tum praesentatas, tum praesentes emanaverint, sufficienter adductae, verificate, & iustificatae fuerint, aut ex alia qualibet etiam privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu, notari, impugari, aut in controversiam vocari posse; sed ipsas praesentes, eademque praefatas in forma Brevis Literas, firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis praemissis, ad quos spectat, seu pro tempore spectabit, exacte, & inviolabiliter observari.

Sicque & non aliter in praemissis censi, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, & contra hereticam pravitatem Generales Inquisitores, Legatos quoque de Legatione, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliove quolibet quacumque auctoritate, potestate, & praeminentia fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuiuslibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus quibusvis Apostolicis, & Universalibus, sive Provincialibus, aut Synodalibus Conciliis editis generalibus, sive specialibus Constitutionibus, & Ordinariis, Edictis quoque praedicti Inquisitionis Officii, & quorumcumque Ordinariorum, etiam Episcoporum, & Metropolitanorum Mandatis, Literis Pastoralibus, sive Decretis, nec non eiusdem Officii, & quorumcumque Ecclesiarum etiam Episcopali & Metropolitanarum, & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Religionum, & Institutuum, etiam Societatis Jesu, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, statis, usibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Inquisitionis Officio,

Hæc procedendi regula servanda decernitur.

Et aliter a quocumque antehac statuta abrogantur.

Clausula pro Literarum validitate & executione.

Derogationes.

illiusque Inquisitoribus, Commissariis, aliisque Officialibus, tum etiam Ecclesiis, eorumque Prælatibus, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Societatibus, illorumque Superioribus, & personis quibuscumque, sub quibusvis verborum tenoribus & formis; & cum quibuscumque etiam efficacissimis, & insolitis derogationibus, clausulis, atque decretis, etiam Motu, & Apostolica potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica potestate fulgentium instantiam, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores prædictos pro sufficienter, & de verbo ad verbum expressis & insertis, formisque huiusmodi pro plene, & exacte observatis habentes, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Fides habenda transumptis.

Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, five exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra, ubique habeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum condemnationis, reprobationis, confirmationis, sanctionis, prohibitionis, ordinationis, abrogationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. die 2. Junii 1746.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diocesis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo sexto, quarto Nonas Junii, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

D. Card. Passioneus,

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

IX.

Ordo Præcedentiæ per Votantes Signaturæ Justitiæ & Gratiæ tum in Sedendo, tum in Voto ferendo servandus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

MILITANTI Ecclesiæ, quæ est sicut Castrorum acies ordinata, per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam, quamvis nullis nostris meritis præsidentes, illud præcipue inter cætera permagna, & ampla Apostolica procurationis nostræ munera studiosius curare debemus, ut eas providentissime tradamus, statuamusque regulas, quibus ab ipsis ejusdem Ecclesiæ Prælatibus in hac Romana Curia ad laboriosa, & difficillima totius Catholici Orbis expedienda five Gratiæ, five Justitiæ negotia Nobiscum adlaborantibus rite sancteque servatis, nulla

potissimum quoad præcedentiam inter eos confusio, & inordinatio inducatur, quemadmodum iisdem regulis nondum apprimè constitutis, experientia constat, maximam inducitur fuisse confusionem inordinationemque. Duo in hac ipsa Romana Curia nostra sunt Tribunalia antiquissima sane, & aliis interdum, quàm de præsentibus, nominibus celeberrima; alterum quidem Signaturæ Justitiæ dictum, in quo duodecim tantum numerantur Prælati Votantes nuncupati; alterum vero Signaturæ Gratiæ appellatum, in quo totidem Prælati Votantes habentur. In horum sane numero Nos pariter olim, dum in Minoribus essemus, fuisse gloriamur. Porro nunquam utriusque Votantes tamquam in five Corporis, five Tribunalis speciem conveniunt; ea propter nulla quidem hac in parte necessaria est Apostolica nostræ providentiæ ratio; sed hoc præsertim præcipimus, & mandamus, ut quoriscumque tam ipsi Signaturæ Justitiæ, quàm Signaturæ Gratiæ Votantes pro suis respectu proprii Tribunalis seorsim obeundis adimplendisque muneribus invicem convenire debent, idem inter ipsos tum in sedendo, tum in votum, five suffragium ferendo præcedentiæ Ordo servetur, qui ad hanc usque diem retentus servatusque est. Quoniam, ut plurimum accedere potest, ut five unus, five plures ex utroque Signaturæ Justitiæ, & Gratiæ Tribunali Votantes quacumque ex causa five Prælatitio, five quocumque alio habitu induti quomodolibet, & ubicumque infimul reperiri possint: Hinc est, quod Nos motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine volumus & mandamus, ut in huiusmodi conventu ille Votans, qui in suo Tribunali antiquior, & prior constitutus fuerit, hoc modo præcedat, videlicet: Ut Votans prior in Signaturæ Justitiæ Tribunali adlectus, quàm Signaturæ Gratiæ Votans in suo admissus fuerit, huic secundo dicto Signaturæ Gratiæ Votanti præcedat ille Signaturæ Justitiæ Votans; ita pariter huic Signaturæ Justitiæ Votanti præcedere debeat ille Signaturæ Gratiæ Votans, qui antequam Signaturæ Justitiæ in suum Tribunal admitteretur, jam in proprio itidem Tribunal receptus fuerat: Quod si contigerit ambos alterius Signaturæ Votantes eodem die quemque Tribunali constitutos fuisse, tunc præcedentia illi detur, qui in Prælatura quacumque antiquior, & prior reperitur. Traditum itaque statutamque regulam in præmissis, dummodo nullus alius præcedentiæ titulus intercedat, omnino servandam, custodiendamque esse volumus, & mandamus. Verum cum aliquis Votans alterius Tribunalis huiusmodi five Episcopali caractere insignitus, five Protonotarii Apostolici dignitate ornatus, five quocumque alio ejusdem Romanæ Curie munere, vel officio decoratus reperitur, præcipimus insuper & mandamus, ut nulla habita Signaturæ Justitiæ, aut Gratiæ Votantis ratione, sed ea dumtaxat præcedentia illa remaneat, quæ Votanti respectu five characteris Episcopalis, five Dignitatis Protonotarii Apostolici, five cuiusvis alterius muneris præcedentiam hac in re requirentis competit, & debetur. Denique statuimus, & discernimus huiusmodi præcedentiam, cum quivis Votans in utroque Signaturæ Justitiæ, & Gratiæ Tribunali adscriptus fuerit, a primava ipsius Votantis in altero utriusque Signaturæ Tribunali receptione, & admissione, & non aliter esse repetendam, & definiendam. Decernentes ipsas præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque

spectabit,